

Maritha Östlund-Holmsten, domare hos Norsk Boxerklubb i Vestfold den 26 augusti 2018.

Jag ser verkligen fram emot att återigen vara inbjuden till att döma en boxerspecial i Norge. Det är ganska många år sedan sist och det ska bli intressant att se utvecklingen av boxer i vårt kära grannland.

Utvecklingen i Sverige har tyvärr gått bakåt och kvaliteten på boxer är mer medioker idag än för bara 10 år sedan. Jag har en känsla av att Norge ligger lite före oss (där också, inte bara i längdskidspåret och i uthoppen från backhoppstarten..) 😊

De ibland trista diskussioner som förs på främst sociala media, handlar om boxers hälsa, om arbetsmeriter och om boxers typ. Diskussionerna borde hållas i positiv anda, men olika intresseinriktningar med oförmåga att se bredare på boxers framtid omöjliggör tyvärr det alltför ofta. Jag har många åsikter om det,

men det var nog inte det som efterfrågades när jag ombads att skriva ett CV.

Mina många åsikter grundar jag på lång erfarenhet på alla plan inom hundverksamheten. Jag har tillsammans med min man Sven-Einar haft uppfödning i 42 år i år under prefixet Teamwork. Första kullen föddes den 21 juni 1976 (huga, hur gammal är jag egentligen...). Jag har varit exteriördomare i 21 år i år och min man nästa lika länge som domare för mentaltester och bruksprov. Vår gemensamma erfarenhet är bred och på de flesta plan.

Hundar från vår uppfödning har vunnit allt som går att vinna inom rasen i Sverige och har gjort väl ifrån på Svenska Kennelklubbens utställningar. Vi har haft både egna hundar och hundar från uppfödningen i elitklass inom bruksprovets olika grenar och som vinnare av de stora vandringspriserna i Sverige – Peggie Ceders Minnespris för den vackraste boxern och Forester Johnssons Minnespris för den framgångsrikaste inom bruksprov. Helt nyligen fick vi även SKKs Bruksuppfödardiplom.

Min syn på boxers typ är bred. Jag ser på boxern som en sportig atlet, där anatomin och konditionen ska visa just detta. Rastypen sitter till stor del i huvudet och jag kan uppskatta ett vältypat huvud med både ädel skalle och ett som är lite grövre, liksom att jag kan uppskatta ett huvud med lite kortare nosparti likväl som ett med ett längre nosparti. Det är själva typen i sig som gör huvudet, uttrycket, ögonens placering och form – inte om nospartiet är en aning kort eller en aning långt. Den diskussionen har jag lämnat för länge sedan och det känns jätteskönt.

Jag har dömt boxer i nästan hela världen. Förra året var jag i de nordiska länderna flera gånger och såg jättefina boxer i bl.a. Finland. På höstkanten dömde jag härliga boxer i Sydney, Australien och på Sydön på Nya Zeeland. När jag kom hem åkte jag nästan direkt till Madrid, Spanien där jag dömde 104 boxer.

Jag såg jättebra boxer, av lite olika modell, i alla länderna. Nya Zeeland har verkligen fina boxer, uppfödarna där är begränsade av geografiska skäl men gör ett jättebra arbete med det materiel de har och deras avelsurval är långt mycket mindre än vårt. Ändå presterar de

och hundarna är mycket trevliga och sociala. Jag har haft förmånen att vara inbjuden till ett par uppfödare efter utställningen och de har som regel alla hundarna tillsammans, ibland 10 – 15 st.

Variationen i Australien är större och det spretar betydligt mer åt alla håll. Några har importerat och vidareutvecklat en mer engelsk modell och där många av hundarna är verklig topp. Andra har importerat både italienska och tyska hundar och framför allt de italienska hundarna har verkligen bidragit med typ till dessa uppfödare.

I Spanien visades toppboxer och min BIR var en härligt typfull hane av just den sportiga modellen. Jag gillade honom skarpt. Men jag gillade de flesta, fina och trevliga boxer och då är det kul att döma.

Jag dömer många raser numera och är bl.a. gruppallrounder för grupp 2. Min uppfattning är att jag blir en bättre domare på min egen ras genom att döma fler raser. Min syn på hunden som hund blir bredare och jag är inte så vare sig kategorisk eller "fanatisk" som jag var då jag började döma. Jag tror faktiskt att min egen ras har nytta av det då jag värderar saker på ett annat sätt än tidigare.

Hemma hos oss bor numera en gul boxerflicka, Abbie, som är 3 år och en tigrerad valp, Dany, som flyttat hit från Ryssland.

Min tid just nu går helt till ATIBOX i Malmö där jag en av två huvudansvariga. Hoppas vi ses där innan vi ses i Vestfold.

Hälsningar
Maritha Östlund-Holmsten